

CHÚA NHẬT TUẦN XIX MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

- ⇒ Trong những ngày ấy, Êlia đi một ngày đằng vào trong hoang địa. Khi đến nơi kia, và ngồi dưới gốc cây tùng, ông xin được chết mà rằng: “Lạy Chúa, đã đủ rồi, xin cất mạng sống con đi: vì con chẳng hơn gì các tổ phụ con”. Rồi ông nằm ngủ dưới bóng cây tùng. Và đây Thiên Thần Chúa đánh thức ông và bảo rằng: “Hãy chỗi dậy mà ăn”. Ông nhìn thấy gần đầu ông có chiếc bánh lùi và một bình nước: ông ăn uống, rồi ngủ lại. Thiên Thần Chúa trở lại đánh thức ông lần thứ hai và bảo: **“Hãy chỗi dậy mà ăn: vì đường ngươi phải đi còn xa”**. Ông liền chỗi dậy ăn uống, và nhờ sức của nuôi ấy, ông đi bốn mươi ngày bốn mươi đêm mới tới Horeb, núi của Thiên Chúa. (1 V 19:4-8)

- ⇒ Anh em thân mến, anh em chớ làm phiền hà Thánh Thần của Thiên Chúa, vì trong Người, anh em được ghi ấn tín để chờ đợi ngày cứu chuộc đến. Anh em hãy loại ra khỏi anh em mọi thứ gay gắt, tức giận, nóng nảy, dục lác, chửi rủa, cùng mọi thứ độc ác. **Anh em hãy ăn ở hiền hậu với nhau, hãy thương xót và tha thứ cho nhau, như Thiên Chúa đã tha thứ cho anh em trong Đức Kitô. Vậy anh em hãy bắt chước Thiên Chúa, như con cái rất yêu dấu của Người: hãy sống trong tình thương**, như Đức Kitô đã yêu thương chúng ta và phó Mình làm của dâng và lễ tế thơm tho ngọt ngào dâng lên Thiên Chúa vì chúng ta. (Ep 4:30 – 5, 2)

⇒ Khi ấy, những người Do-thái kêu trách Chúa Giêsu, vì Người đã phán rằng: **“Ta là bánh hằng sống bởi trời mà xuống”**. Họ nói: “Chớ thì ông này chẳng phải là Giêsu, con ông Giuse sao? Chúng ta đều biết rõ cha mẹ của ông. Vậy làm sao ông lại nói: ‘Ta bởi trời mà xuống’”

Chúa Giêsu trả lời cùng họ rằng: “Các ngươi chớ thì thầm với nhau. Không ai đến được với Ta nếu Cha, là Đấng sai Ta, không lời kéo kẻ ấy, và Ta, Ta sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết. Trong sách các tiên tri có chép rằng: ‘Mọi người sẽ được Thiên Chúa dạy bảo’. Ai nghe lời giáo hoá của Cha, thì đến với Ta. Không một ai đã xem thấy Cha, trừ Đấng bởi Thiên Chúa mà ra, Đấng ấy đã thấy Cha. Thật, Ta bảo thật các ngươi: Ai tin vào Ta thì có sự sống đời đời.

“Ta là bánh ban sự sống. Cha ông các ngươi đã ăn manna trong sa mạc và đã chết. Đây là bánh bởi trời xuống, để ai ăn bánh này thì khỏi chết. Ta là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống”. (Ga 6:41-52)

+> **“...Hãy chỗi dậy mà ăn: vì đường ngươi phải đi còn xa”.** Ông liền chỗi dậy ăn uống, và nhờ sức của nuôi ấy, ông đi bốn mươi ngày bốn mươi đêm mới tới Horeb...”

[theo donghanh.org] Chúng ta nghe nhắc đến con số 40 nhiều lần trong Kinh Thánh. Trong câu chuyện lụt Đại Hồng Thủy thời ông Noê, trời mưa ròng rã suốt 40 đêm ngày (St 7:4, 12, 17; 8:6). Ông Môisê sau khi lập giao ước với Yavê tại núi Sinai, đã ở lại với Ngài tại đó trọn 40 ngày (XH 24:18). Tiên tri Êlia khi bị hoàng hậu Jezebel cho quân lính lùng bắt, đã phải trốn vào sa mạc và đi suốt 40 ngày đêm để tới núi Horeb (1 Vua 19:8).

Tiên tri Giôna cho dân thành Ninivê thời hạn 40 ngày để ăn năn sám hối

Trong Tân Ước, Chúa Giêsu chịu cám dỗ suốt 40 ngày đêm trong sa mạc; và Ngài lên trời 40 ngày sau khi phục sinh (Cvtd 1:3).

Đọc sách Dân Số, ta thấy khi Dân Do Thái về gần đến Đất Hứa, ông Môisê sai một toán người đi do thám để xem tình hình tại đó thiên thời địa lợi ra sao. Sau 40 ngày nghiên cứu tình hình họ trở về và tường thuật rất tỉ mỉ những gì đã thấy và còn mang theo cả những hoa trái của vùng đất mà họ gọi là tràn trề sữa và mật. Họ kể thêm rằng thành thị ở đó kiên cố và rộng lớn, dân chúng có vóc dáng to lớn khổng lồ, còn mình thì chỉ nhỏ bé như châu chấu. Nghe những gì họ tường thuật, dân Do Thái trở nên sợ hãi và nhất định không muốn vào miền đất ấy nữa mặc dù điều đó chứng tỏ họ không tin tưởng nơi lời hứa của Yavê. Vì thế họ đã bị phạt phải cực khổ đi trong sa mạc suốt 40 năm, mỗi năm bị phạt tương ứng với 1 ngày của toán đi do thám.

Câu chuyện tuy có thể gây cho ta một cảm nghĩ tiêu cực về sự nghiêm khắc của Yavê nhưng thật ra lại giúp truyền đạt một ý nghĩa trừu tượng. Con số 40 mang ý nghĩa gì?

Một mặt con số 40 tượng trưng cho số nhiều, nói lên một khoảng thời gian dài dẫu là 40 ngày hay 40 năm. Mặt khác nó cũng nói lên những ý nghĩa sâu xa bên trong con số 40 đó. Những gì xảy ra trong khoảng thời gian đó có thể là sự kiên nhẫn, sự thử thách, sự phấn đấu.

Nhưng đáng kể nhất, con số 40 mang ý nghĩa **thời gian chuẩn bị** để đón nhận ơn sủng của Thiên Chúa:

- + Sau nạn lụt Hồng Thủy một dòng dõi mới được tạo lập.
- + Sau thời gian gặp gỡ giữa Yavê và Môisê một giao ước mới được thành lập.
- + Sau 40 năm lang thang trong hoang địa dân Chúa được vào Đất Hứa.
- + Sau 40 ngày ăn chay dân thành Ninivê trở lại với Thiên Chúa.
- + Sau hành trình lên núi Hôreb, Êlia được Chúa tăng sức và trở lại sứ mạng của mình.
- + Sau thời gian cầu nguyện và chịu cám dỗ trong sa mạc, Chúa Giêsu tràn đầy Thánh Thần bắt đầu loan báo Tin Mừng
- + Và khi Ngài về trời sau 40 ngày phục sinh, Giáo Hội được khai sinh và bước vào giai đoạn truyền giáo.
- ++ Riêng chúng ta, 40 ngày Mùa Chay là thời gian chuẩn bị tâm hồn để được hân hoan đón nhận ơn sủng Phục Sinh.

+>“... Anh em hãy ăn ở hiền hậu với nhau, hãy thương xót và tha thứ cho nhau, như Thiên Chúa đã tha thứ cho anh em trong Đức Kitô. Vậy anh em hãy bắt chước Thiên Chúa, như con cái rất yêu dấu của Người: hãy sống trong tình thương...”

Nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình, thì Chúa Cha cũng không tha thứ cho anh em.

Mt 18,21-35

+> “... Ta là bánh hằng sống bởi trời mà xuống... Ta là bánh ban sự sống. Cha ông các ngươi đã ăn manna trong sa mạc và đã chết. Đây là bánh bởi trời xuống, để ai ăn bánh này thì khỏi chết...”

